

Gdańsk: abp Sławoj Leszek Głódź obchodził złoty jubileusz kapłaństwa

mp / Gdańsk (KAI)

BP KEP

Abp Sławoj Leszek Głódź

Abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański, obchodzi dziś 50. rocznicę święceń kapłańskich. Z tej okazji o godz. 13.00 w archikatedrze oliwskiej odbyła się uroczysta Msza św. z udziałem przedstawicieli Episkopatu, duchowieństwa, samorządowców, polityków z Lechem Wałęsą i licznie zgromadzonych wiernych z archidiecezji gdańskiej.

W homilii abp Andrzej Dzięga podkreślił zasługi abp. Sławoja Leszka Głódzia na tle wyjątkowych czasów przełomu, jakiego wówczas podlegała Polska i Kościół w Polsce. Najpierw powojennej konspiracji na Podlasiu, później Wielkiej Nowenny kard. Wyszyńskiego i Millennium chrztu Polski, następnie nowego powiewu, jaki przyniósł tu pontyfikat Jana Pawła II, czego owocem było powstanie „Solidarności” i wreszcie odbudowa niepodległej Ojczyzny.

Dodał, że wyjątkowość jego posługi kapłańskiej i biskupiej polega na tym, że nie sposób jest w niej odróżnić „spraw Boskich od spraw polskich”, którym zawsze wiernie służył. A dodatkowo zawsze charakteryzowała go służba człowiekowi. Jednocześnie abp Głódź jest kapłanem, który służąc prawdzie, nie idzie na żadne kompromisy. Jego posłudze towarzyszą „wzburzone fale, na które nieraz trzeba wylać kojący balsam oliwy”. Nawiązując do biskupiego hasła abp. Głódzia „Milito pro Christo”, stwierdził, że doskonale charakteryzuje ono sylwetkę Jubilata. Bowiem jest on człowiekiem, dla którego Chrystus jest zawsze w

centrum oraz kimś, kto Bożej sprawy zawsze odważnie broni, a nigdy „nie chowa głowy w piasek”.

Odnosząc się do wielkiego dzieła, jakim było stworzenie przez bp. Głódzia w 1991 r. Ordynariatu Polowego niemal od zera, abp Dzięga przyznał, że abp Głódź robił to z odwagą, ale i wielkim taktem, ani bowiem „nie sklerykalizował wojska, ani nie zmilitaryzował Kościoła”. Ponadto był biskupem bardzo otwartym na poszukujących i niewierzących, a wielu ówczesnych oficerów niczym Nikodem, przychodziło do niego na długie nocne rozmowy, w ten sposób odnajdując swą drogę do Boga.

Z kolei abp Stanisław Gądecki w specjalnym liście napisał, że życzy arcybiskupowi, aby tak jak przed ponad 50 laty słyszał jasno i wyraźnie Chrystusowe słowa „Pójdź za mną”, które nadały kierunek jego dalszemu życiu. Podkreślił jego zasługi zarówno w dziele budowania Ordynariatu Polowego, w posłudze biskupa warszawsko-praskiego i wreszcie metropolity gdańskiego.

Po homilii abp Głódź wraz ze wszystkimi obecnymi złożył na nowo wyznanie wiary i otrzymał nowy, jubileuszowy pastorał. Koncelebransami byli abp Andrzej Dzięga, metropolita szczecińsko-kamieński, abp Mirosław Adamczyk, nuncjusz apostolski w Argentynie oraz biskupi pomocniczy gdańscy Wiesław Szlachetka i Zbigniew Zieliński. Modlitwa wiernych prowadzona była po polsku i kaszubsku, gdyż archidiecezja gdańska obejmuje dużą część Kaszub.

REKLAMA

Specjalny, okolicznościowy list przysłał prezydent Andrzej Duda oraz kardynałowie Stanisław Dziwisz i Kazimierz Nycz.

Wśród obecnych był b. prezydent Lech Wałęsa, a nieobecnego premiera Mateusza Morawieckiego reprezentował min. Jarosław Sellin. Obecni byli liczni parlamentarzyści, władze samorządowe, przedstawiciele Korpusu Dyplomatycznego, rektorzy gdańskich wyższych uczelni, władze TVP i innych mediów, przedstawiciele wszystkich służb mundurowych, wojska, marynarki, policji, straży granicznej i pożarnej, służby leśne. Przybyła liczna reprezentacja NSZZ „Solidarność” z jej przewodniczącym Piotrem Dudą, przedstawiciele licznych stowarzyszeń, ruchów i wspólnot religijnych.

Całą uroczystość uświetniała Orkiestra Honorowa Marynarki Wojennej oraz Cappella Gedanensis.

Na jej zakończenie abp Głódź wręczył ustanowione przez siebie odznaki „PIERŚCIENŃ INKI”. W tym roku otrzymali je przedstawiciele Związku Piłsudczyków Rzeczypospolitej.

Abp Głódź przed objęciem archidiecezji gdańskiej był biskupem warszawsko-praskim, a jeszcze wcześniej przez 13 lat, od czasu przywrócenia w Polsce ordynariatu polowego, biskupem polowym Wojska Polskiego. Hasłem jego biskupiej posługi są słowa: "Milito pro Christo" (Walczę dla Chrystusa). Jest jedną z najbardziej wyrazistych osobowości w polskim Episkopacie.

Przypominamy biografię abp. Sławoja Leszka Głódzia:

W więzieniu i wojsku

Sławoj Leszek Głódź urodził się 13 sierpnia 1945 r. w Bobrowce w archidiecezji białostockiej. Jako osiemnastolatek spędził trzy miesiące w Centralnym Więzieniu Karno-Śledczym w Białymstoku za udział w nielegalnej organizacji i oblanie farbą plakatu propagandowego. W 1964 r. rozpoczął studia w białostockim Seminarium Duchownym, skąd w trzecim roku nauki powołano go na dwa lata do wojska. Przez rok służył w kompanii kleryckiej w 32. Budziszyńskim Pułku Zmechanizowanym w Kołobrzegu oraz rok w Mazurskiej Brygadzie Saperów w Podjuchach koło Szczecina. Miał specjalizację saperską pontoniera. W czasie służby w Kołobrzegu był w kompanii liniowej. Uczestniczył w ćwiczeniach, wyjeżdżał na poligon. Kompanie kleryckie miały specjalne regulaminy i podlegały szczególnej indoktrynacji politycznej.

W czasie uroczystości milenijnych izolowano alumnów-żołnierzy od kontaktów z hierarchią. Kiedy biskupi przyjechali na uroczystości milenijne do Kołobrzegu, wówczas kleryków wywieziono do Brzyżyna.

Święcenia kapłańskie Sławoj Leszek Głódź otrzymał 14 czerwca 1970 r. z rąk bp Henryka Gulbinowicza, po czym pracował duszpastersko w Szudziałowie na Białostocczyźnie. Następnie wśród Polonii w Paryżu, gdzie studiował na Wydziale Prawa Kanonicznego Instytutu Katolickiego. Przez dwa lata kontynuował studia w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, po czym wyjechał do Rzymu, gdzie doktoryzował się w Papieskim Instytucie Wschodnim w zakresie wschodniego prawa kanonicznego.

W 1980 r. był pracownikiem nadzwyczajnego Synodu Biskupów w Rzymie, potem zaś krótko pracował w Kurii Arcybiskupiej i Sądzie Arcybiskupim w Białymstoku, był też dyrektorem studium katechetycznego i kapelanem "Solidarności" Regionu Białystok.

W 1981 r. rozpoczął pracę w Watykanie, w Kongregacji Kościołów Wschodnich, gdzie kierował sekcją Kościoła obrządku bizantyjsko-ukraińskiego oraz sekcją Kościoła na Białorusi obrządku bizantyjsko-ruteńskiego. W 1984 r. otrzymał godność prałata. Pełnił też posługę duszpasterską w obozie dla emigrantów z Polski w Pavonie i współpracował z Sekcją Polską Radia Watykańskiego.

Po przywróceniu 21 stycznia 1991 r. Ordynariatu Polowego w Polsce, ks. prałat Głódź został mianowany przez Jana Pawła II biskupem polowym Wojska Polskiego. Święcenia biskupie przyjął 23 lutego 1991 roku na Jasnej Górze z rąk trzech kardynałów: ówczesnego Prymasa Polski Józefa Glempa, metropolity wrocławskiego Henryka Gulbinowicza i metropolity krakowskiego Franciszka Macharskiego. Nazajutrz – 24 lutego 1991 r. – odbył z ceremoniałem wojskowym ingres do katedry polowej. Diecezją polową kierował w latach 1991-2004.

W 1991 r. mianowany został generałem brygady, a dwa lata później - generałem dywizji. W 1995 r. odznaczono go Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, a po trzech latach Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą tegoż orderu. W 2000 r. został przyjęty do grona Kawalerów Maltańskich w randze kapelana konwentualnego "ad honorem" oraz do grona Zakonu Rycerskiego Bożego Grobu w Jerozolimie w randze komandora z gwiazdą.

Wielokrotnie odprawiał Msze św. na cmentarzach polskich żołnierzy, np. na Monte Cassino i w Katyniu. Wizytował także polskich żołnierzy pełniących misje pokojowe na Bałkanach i Bliskim Wschodzie.

17 lipca 2004 r. jako biskup polowy został podniesiony przez Jana Pawła II do godności arcybiskupa „ad personam”. 26 sierpnia został mianowany przez papieża biskupem diecezji warszawski-praskiej. Jego rządy od samego początku charakteryzował duży wysiłek organizacyjny.

Ważnym dziełem nowego ordynariusza było utworzenie katolickiego tygodnika „Idziemy”, pisma o charakterze popularnym, adresowanego także do osób poszukujących. Pozytywnym echem odbił się list do niewierzących abp. Głódzia pt. "Pokój ludziom dobrej woli" wystosowany przed świętami Bożego Narodzenia w 2006 r.

Abp. Głódź powołał także dynamicznie działające na Pradze duszpasterstwo środowisk twórczych i sportu. Wiele wysiłku arcybiskup włożył w starania o beatyfikację bł. ks. Ignacego Kłopotowskiego, założyciela sióstr loretańskich i słynnego wydawcy prasy katolickiej. Zbudował i konsekrował wiele nowych świątyń. Wiele energii abp Głódź poświęcał również obchodom o charakterze patriotycznym i kulturalnym.

Erygował kilkanaście nowych parafii na szybko rozbudowujących się przedmieściach Warszawy i wybudował tam świątynie.

Abp Sławoj Leszek Głódź po śmierci bp. Jana Chrapka objął przewodnictwo Rady Konferencji Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu. Wybrany został 29 listopada 2001 r. Z jego inicjatywy 9 marca 2005 r. Konferencja Episkopatu Polski promulgowała normy dotyczące występowania osób duchownych w mediach.

Z inicjatywy abp. Głódzia w 2003 r. rozpoczęto prace nad założeniem w Polsce oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Komunikacji Społecznej „Signis Polska” została zarejestrowana formalnie w dwa lata później. Radzie KEP ds. środków społecznego przekazu abp Głódź przewodniczył do 2012 r.

17 kwietnia 2008 r. abp Sławoj Leszek Głódź, po przejściu na emeryturę abp. Tadeusza Gocłowskiego został mianowany przez Stolicę Apostolską nowym arcybiskupem metropolitą gdańskim. Rządy w archidiecezji objął 26 kwietnia tegoż roku. Dał się poznać jako dobry gospodarz. Wiele pracy poświęcił odbudowaniu kwestii finansowych w diecezji, gdyż miała ona olbrzymie długi na skutek wcześniejszej afery w wydawnictwie Stella Maris. W dawnym, zabytkowym, aczkolwiek kompletnie zrujnowanym przez komunistów kolegium jezuickim, urządził siedzibę arcybiskupów gdańskich. Jako votum na stulecie odzyskania niepodległości dokończył budowę Bursztynowego Ołtarza Ojczyzny w kościele św. Brygidy. Rozpoczął też budowę nowego kościoła św. Jana Pawła II.

Wykazywał dużą troskę o pamięć historyczną m. in. o żołnierzy wyklętych z terenów Pomorza. W 2016 r. w 70. rocznicę wykonania wyroku na Danucie Siedzikównie ps. „Inka”, i Feliksie Selmanowiczu ps. „Zagończyk”, abp Głódź przewodniczył ich państwowemu pogrzebowi. Ustanowił również wyróżnienie Pierścień „Inki”, przyznawane osobom, które angażują się w budowanie świadomości patriotycznej i przywracanie prawdy historycznej.

W ramach Konferencji Episkopatu Polski abp Głódź był współprzewodniczącym Komisji Wspólnej rządu i Episkopatu oraz należy, bądź należał do licznych komisji i innych gremiów

decyzyjnych. W latach 2002–2012 przez dwie kadencje pełnił funkcję członka Rady Stałej W latach 2001–2012 był przewodniczącym Rady ds. Środków Społecznego Przekazu oraz przewodniczącym Zespołu Biskupów ds. Duszpasterskiej Troski o Radio Maryja.

W latach 1995–2005 pełnił funkcję delegata ds. opieki duszpasterskiej nad harcerstwem polskim, a w latach 2001–2004 krajowego duszpasterza kombatanatów. W 2006 został delegatem ds. Duszpasterstwa Strażaków, a w 2012 delegatem ds. Telewizji Trwam Wszedł w skład Rady Prawnej, Zespołu ds. Kontaktów z Konferencją Episkopatu Francji oraz Komisji ds. Polonii i Polaków za Granicą. Ponadto w 2007 został wybrany na współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i KEP a w 2014 na członka Rady Programowej Katolickiej Agencji Informacyjnej oraz Rady Fundacji na rzecz Wymiany Informacji Katolickiej.

Był członkiem Krajowego Komitetu Roku Jubileuszowego 2000, a w 2003 został powołany do Rady Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Objął też funkcję członka Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Obchodów 1050. Rocznicy Chrztu Polski w 2016 r. W 1994 został konsultorem Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich, a w 1998 członkiem Centralnego Biura do spraw koordynacji duszpasterskiej ordynariatów polowych w Kongregacji ds. Biskupów.

Postanowieniem prezydenta RP Lecha Wałęsy z 18 grudnia 1995 został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, zaś postanowieniem prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego z 2 listopada 1998 Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą tego orderu. Z nadania prezydenta RFN Horsta Köhlera w 2005 otrzymał Wielki Krzyż Zasługi Republiki Federalnej Niemiec. W 2010 otrzymał tytuł doctora honoris causa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Został odznaczony Komandorią Missio Reconciliationis (1999), medalem „Milito Pro Christo” i dyplomem „Benemerenti” (2005), Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Medalem Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej (2008), a także Złotym Krzyżem Związku Piłsudczyków RP (2009). Otrzymał nagrodę Instytutu Pamięci Narodowej „Świadek Historii” (2014). W 2000 został członkiem zakonu bożogrobców w randze komandora z gwiazdą, a także zakonu maltańskiego w randze kapelana konwentualnego ad honorem. Redakcja „Tygodnika Solidarność” przyznała mu tytuł Człowieka Roku 2009.

2020-06-21 19:55